

# MELLEMTEKSTER / INTERTITLES

Lasse Månsson fra Skaane (A.W. Sandberg, DK, 1923).  
Nordisk Films Kompagni.

Titelbog 14 (NF IX, 16), p. 20-31

Det Danske Filminstitut  
/ Danish Film Institute





Nøg 1846.

## Lasse Månsson fra Skaane.

1. Lasse Månsson fra Skaane  
En Fortælling fra Svenskekrigens Tid  
af  
J. Fr. Rist
2. Bearbejdet for Film af Valdemar Andersen.
3. Scenesat af A. W. Sandberg.
4. Ugaar
5. Fremstillet af  
Nordisk Films Kompagni  
København.
- 5a. Varemærket.
6. Det var i Begyndelsen af Februar, - i det uheldige Aar 1658. - Den  
strengt Vinter havde bygget Bro over Lunde og Bølter.....
- 6a. .... og Svensk kongen Karl X Gustav, som havde hærget Jyl-  
land og Fyn, var paa Vej til Holland og Falder i Spidsen for  
sine brændende og skændende Hære.
7. Endnu hvilede Freden over den lille falsterke Landsby  
Gaabense, hvor vor Fortælling begynder.
8. Ole Hanses Fæstgaard holdt Varmen og Nøggen de engste-  
lige Tanker borte, - endnu en statket Stund.
9. Ole Hans og hans Kone..... (Frederik Jacobsen og Marie Dinesen)
10. Anne og lille Helle, deres Børn.... (Olga d'Org og Martin Herberg)
11. Gamle Elias, Fæstgaardens Tjenestekarl.
12. Men pludselig blev Freden brudt!



Aeg 1846.

## Lasse Månsson fra Skane.

13. - Fjenden er paa Holland! - Han er paa Vej over Isen til Falster!
14. .... og efter nogle Timers kvalfuld Venten i Angst og Bæven....
15. Udgaar.
16. Korporal Printz ved de Smalandske Dragoner..... (Peter Nielsen)
17. Det var en saaret, skaansk Dragon, og hans Navn var Lasse Månsson....  
(Lasse Månsson..... Poul Reumert)
- 17a Landsbyens Ined..... Emil Helsingreen.
- 17b. - Spark den raadne Lermur ned!
18. Herre min Gud! - Bryder det Skarnfolk ikke Hæst ned over os!
19. Uden for Inedien flammede et Løbbaal....
20. .... Og overalt i Byen fejrede Hden bragende Orgier....
- 20a. Da kom Fellekæderen for at tilse Lasse Månsson.
21. I det Kapitel.
22. Næste Morgen, da Vinterdagen gryede, lød Signalet til Opløb.
23. - Har Du sparket Overdynen af Dig, Ined? - Det er godt, Du ikke er faldet ud af Sengen!
24. Fjernt og svagt kaldte Hornets Toner paa den febersyge Lasse.
- 24a. Lasse's hentede Lasse sin Hest, - den Hest, han elskede. Geo Totts personlige Gave.
25. Da lød vilde Raab og haarde Hovslag mod den froene Jord. Det var Trenskekongen, der kørte ind i den arme By.



Nøg 1846.

## Lasse Månsson fra Skoane

26. - Hvem er den Dragon? - Ser jeg ret, saa var det ham, som reddede Geo Totts Liv i Polow!
27. - Kongelig Majestæt ser rigtigt. Dragonen hedder Lasse Månsson, og han fik en Blesure under Træfningen ved Mariebo i Gaar!
28. - Naade og Barmhjertighed for Jesus Christi Skyld!
29. - Du skaffer mig den gode Soldat karst igem, - og Du bliver her som Salvogarde og holder Byen fri for Plyndring!
30. Og atter blev Lasse Månsson ført ind i Ole Hansels Hus.
31. - Sikke en lækker, lille Fugleunge. - Er Du i Bur her, saa tror jeg, at jeg vil holde mig til!
32. Ugerne gik, og takket være Annes Pleje var Lasse Månsson snart i Bedring. - Og den fordums Fjende var blevet en Ven af alle i Ole Hansels Hus.....
- 32a. .... og en Dag ved Nadværtid.....
33. Det var første Gang, Anne saa Lasse staa paa sine Ben, - og aldrig syntes hun at have set noget saa stærkt og veldigt.
34. - Vil Du ikke binde mig den Lulle om?
35. Men hendes Hjerte tog til at banke saa underligt, da hun røste ved ham.
36. Intet bedre Plaster haver man, som alle Wunder lege kan, end flidligt alle Wunder betænke Jesus Wunder.
37. I Smedien gik det ikke saa fredeligt til. Her sad Korporal



Nøg 1846.

## Lasse Månsson fra Skaane.

- Printe som en Edderkop og sugede alt <sup>til</sup> sig.
38. - Det nyffer ikke, Du slaar Dig i Tojjet, Per Tammels. - Du maa ind til den Satans Yugel - og holde gode Mimer til daarligt Spil!
39. - Lad det være sidste Gang, jeg skal hente Dig, Per Tammels! Husk, at det er en Ære for Dig at tage i Kortenspil til Byens Salvogarde!
40. Den Aften fortalte Lasse Månsson om sine blodige Bedrifter.
41. Det skundede mod Foraaret. Lasses Tunde var lægt, men et Sted i hans vilde Hjerter var et Saar, som han ingen Heles vidste for.  
(Denne Titel tones af)
42. - Lenge er det, siden jeg har hørt nogen løse min Fane-Ed op for mig. Vil Du sige mig, hvad der staar prentet, Annelille?
43. - Her staar, at Du er fra Skaane, Lasse Månsson! - Saa er Du jo en danck Mand, - og Du gør Parti med Landets Fjender!
44. - Naar Premskekongen har givet mig Haandpenge, og jeg har svoret Fane-Eden, - saa er jeg vel nok hans Mand!
45. - Hvis Du er mit Lands Fjende, saa er Du ogsaa min Fjende!
46. - Ikke vil jeg være Din Fjende, Annelille, for de allersomdyreste Haandpenge!
47. 3die Kapitel.
48. Lasse Månsson var en Jagtfolk afrettet til at slaas og til intet andet, - og det fyldte ham med Udren, at han langtes efter en fredelig Ærue, - men han langtes, - og en Aften søgte han Ole Hassel.
49. - Ole Hassel, jeg har lange ønsket at tale med Jer!
50. - Lenge har jeg baaret Kærlighed til Jeres Datter. - Vil I give mig Annelille til Ægte, naar Krigen er forbi?



Aeg 1846.

## Lasse Månsson fra Skane.

51. - Her skulde vist være nok, til at I kan købe Jeres Fæstegaard fri!
52. - En Rykter har nys bragt mig den store Tidende, at Freden er sluttet. Inden for Sage faar vi drage af By, Lasse Månsson!
53. - Du har en sær lykkelig Haand, Lasse. Hvor Du kommer frem, hænger Pengestykker og Sigelbørn ved Dig!
54. - Jeres Penge skal jeg gemme, som I ønsker det, Lasse. - Men det andet faar staa hen!
- 54a. - Ikke sælger jeg min Datter!
55. Den næste Dag traf Lasse Anne uden for Præstens Hus, og han syntes, at han nu havde Løst til at tale om sine Længsler!
56. - Annelille, Du kalder paa mig om Dagen og om Natten. Naar jeg drømmer om Dig, saa strækker Du Dine Arme ud...
57. - Lasse! - Er Du en Iyvel, - Du, som altid er i mit Sind? - Er det Lynden, der skinner i Dine Øjne, da lyder jeg Dig i Jesu Christi Navn, at du viger fra mig!
58. - Ikke er det Lynden, Annelille. - Jeg vil jo kun være Dig god!
59. - Tri Dig, Svends! - Kanbruger Du dette hellige Sked!
60. - Vilddyr, som Du er. - Skørlevner! - Kalkede Grav, som opsluger Kvinder, hvor Du kommer frem. - Fort med Dig og vær forbandet!
61. - Gak til Børen begge to og kom ind!
- 61a. - Herr Niels er en streng Mand, - men baade han og jeg har jo ogsaa været unge engang - og ikke mener han det saa slemt, som han taler!
62. - Har Dit Hjerte talt, mit Barn, da skal jeg ikke raade Dig,



Aeg 1846

## Lasse Månsson fra Skane

omend han hører til Fjendens Horder.

63. - Husk altid paa, hvad jeg har fortalt Dig fra den hellige Skrift om Lynd og Skribelighed, og bevar Dit rene Sind!
64. - Vel kender Du Dine Kløvers Tyrke, Lasse Månsson, - men det spæde Kid er stærkere end Du, saalænge Gud Herren raader i hendes Hjerte!
65. - Løver Du mig, Lasse Månsson, at dette Sværd aldrig skal drages mod nogen dansk Mand?
66. Paa glade, som om Førherre allerede havde beuglet deres Fagt, vendte de tilbage.
67. - Der har været Bud fra Korporal Prints. Allerede i Morgen skal I drage af By, Lasse!
68. - Forstår Du mig ikke, Mor? - For min Skyld har han afsvoret sin Fane-Ed, - og nu skal han drage med Heren, - og hvordan skal jeg leve uden ham!
69. Solen gik til Hvile - og stod atter op, - og Afskedens Time var nær.
70. - Løb hen til Smeden og hør Korporalen om, hvornaar vi skal bryde op!
71. - Jeg faar have et Par Dukater med til Rejsen!
72. - Hvor er Pengene?
73. - Korporalen er borte. Han red for Daggry, siger Smeden. - Og han red paa Jeres Hest, Lasse!
74. - Det er ham, der har taget Pengene. Han var her den Alen, vi gemte dem!
75. - Grød ikke, Annelille. - Laasuart jeg faar fat paa Johan Prints,



Aug 1846. Lasse Månsson fra Skane

kommer jeg tilbage, - hvordan det saa siden gaar!

76. Og saa red Lasse Månsson af Gaarde paa Ole Hassels bedede Hest.
- 76a Ikke anede stakkels Annelille, hvor længe det skulde vare, før hun atter saa Lasse Månsson.
77. 4de Kapitel.
78. Det blev Vinter, og en ny Sommer fødtes. Freden var atter brudt, og Svenskerne var i Danmark. - Men endnu havde ingen Gjende vist sig paa Falder.
79. Anne søgte Gjennel i Arbejdet, men netop i Jæg kaldte Lassens Stemme med de sømreste Klange.
80. - Ved Du, hvem jeg har truffet, Anne?
81. - Lasse! - Og han venter Dig i Skoven ved den gamle Bøg!
82. - Jeg har længtes og længtes, - og jeg troede aldrig, Du skulde komme tilbage!
83. - Jeg traf Printz, - og mine Penge fik jeg tilbage!
84. - ... Jeg tabte snart hans Spor og maatte følge Svenskerne Maaneder igennem, - indtil en Dag...
85. - Træk blank og forvar Dig, Johan Printz, Tyo, som Du er!
86. - Jeg er blevet jaget som et Dyr. - Jeg er Fredløs. Jeg har intet Land, som er mit - for Jores Gjende vilde jeg ikke være!
87. - Svensken kan være her, inden Solen gaar til Hvile, gaa hjem til Jert Hus. Mig skal de ikke finde, jeg har bygget en Hytte inde i Tykvingen, som de ikke skal spore op!



Neg 1846. Lasse Månsson fra Skane

88. - Annelille. - Naar Svenskerne kommer, - saa venter jeg Dig her.  
For hos mig er du sikrest!
- 88a. Inde i Tykningen ude ved Iben laa Lasses Hytte, som han havde skærmet mod onde Aander med Kors af sammenbundne Grene.
89. - Gud give, Svensken snart vilde komme!
90. Lasses Pnke gik i Opfyldelse. Allerede næste Dag viste Fjendens Fortrop sig i Landsbyen.
91. - Svenskerne er i Byen. - De var efter mig. - Jeg har løbet og løbet!
92. Da de endelig naaede Hytten i Klovens Dyb, var Anne saa træt, at hun knap kunde slæbe Fødderne efter sig.
- 92a. Saameget fint og godt var der groet op i denne Landeknægts for-  
rerne Tjæl, at han fyldt af Glæde kunde gaa paa Riddervagt  
for den Kvinde, han elskede.
93. Udgaar.
94. Først da Dagen gryede, faldt han i Søvn, - og derfor sov han endnu, da Tølen stod højt paa Himlen.
95. - Anne! - Annelille!
96. Men hjemme hos Ole Hassels....
97. - Lad os ikke sørge. - Hvor skulde vi gemme Anne, nu da Svenskerne er her!
98. 5te Kapitel.
99. Der fulgte Dage for Anne og Lasse. - Dage og Nætter saa sødme-  
fyldte, at Alverdens Sorg og Danmarks Vaande ikke naaede  
til deres fattige Paradis.



Aeg 1846 Lasse Månsson fra Skane

- 100 - Hører Du Kirkeklokkerne bag Skovene. - Det er Klokkerne derhjemme, som ringer Tolen ned!
- 101 De var flygtet for Tjenden, - men han var større end Tjenden, han, som en Uvejrsmat tordnede over de to, der havde forbrudt sig mod hellige Løfter om Renhed og Troskab.....
102. Men efter den Nat længtes Anne mod Hjemmet, og en Aften vovede Lasse Luvet ved at snige sig hjem til Ole Hassels Gaard for at skaffe sig Tidende om, hvorledes det stod til.
- 102a. Gerne vilde han jo glæde Annelille, og derfor søgte han det lille Skrin, hvor hun gemte de smaa Ting, hun holdt mest af.
103. - Johan Printz, - den Løde!
104. - Hvor er Din Datter, - Du Lovetryne!
105. - Pengene er Dine, hvis Du vil sige mig, hvor Din Datter har gemt sig!
- 105a ..... men ikke vilde han smigmyrde sin Tjende.
- 106 Ved begge Udgange hørte han Stemmer.
107. - Det maa have været Tanden selv!
108. Uden at blive forfulgt naaede Lasse sit Frisled.
109. Og han fortalte Anne, hvad han havde set. -- At Printz levede....
- 109a. - Jeg længes saadan efter Far og Mor!
- 110 Var det Frygten for Printz, - var det Angsten for dem derhjemme, - var det Uvejrsmatten? -- Anne blev syg, og Feber slørede hendes Tanker....



# Kog. 1846. Lasse Månsson fra Skane.

111. - Lasse, husker Du den Nat, da Flden fra Himlen slog Træerne om. - Det var Vorherre!
112. - Han lagde Loten om mit Hjerte, - for det er hans Villie, at jeg skal hjem til Far og Mor!
113. - Saa bærer jeg Dig hjem, Annelille. - Hjem til Din Far og Mor!
114. - Vorherre i Himlen! - Har vi gjort noget forkert, saa gør med mig, hvad Du vil, - men gør hende lykkelig og glad!
- 114a. Og saa gik han mod Gaabene By med sin dyre Byrde. - Ind til Tjendene og Jøden - for at frelse Annelilles Liv.
115. 6te Kapitel.
116. Hjemme hos Ole Hassel lyste Tranlamperne over de ubudne Gæster.
- 116a. - Køb os mere Lys!
117. - Det er svært, som han er bleven mørkerød, siden den Aften Janden var her!
- 117a. - Grib ham!
118. - Ogt Jer! - Vi har Pesten!
119. - Ikke er det Pesten, men Kolden har slemt fat i hende!
120. Udgaar.
121. - - -
122. - I Kirketaarnet med ham!
123. Da Lyset næste Morgen brød ind gennem Taarnets Glughuller.
124. Kirkeklokkerne - som ringede Solen ned, - over deres lykkeligste



## Jeg 1846. Lasse Månsson fra Skåne

- Tid.....
125. - Ikke fortjener du Hjælp, Du Djævelens Engel, som har faret frem mod et ukyldigt Barn, saa at Herren har slaget hende med Sot og Syge og ført Dig til Galgenstien.....
126. Hjemme hos Ole Hassel kæmpede Livet og Døden om Annelille.....
127. - Kender Du mig ikke, Anne. - Jeg er jo lille Helle!
128. Lidet anede de tre, at det var sidste Gang, de skulde se stakels Annelille i levende Live.
129. - Men ikke vil jeg, at Du skal ombomme i Synden.....
130. - Saa raaber jeg fattige Menneske til Dig, Guds Fader i Himlen, og befaler i Sin Varetægt denne arme, vildebrødt Gjel. Amen!
131. Ved Midnatstide var Lasse fri.....
- 131a..... men vildt havde han kæmpet for sit Liv, og lidet var der tilbage af hans Kræfter, da han i Skoven traf de sidste Fjender.....
132. I Ole Hassels Sine lod Annes stønneude Aandedræt gennem Stilheden.....
133. ....og hun syntes, at Lasse langt langt borte kaldte paa hende og raabte hendes Navn i Vaande.
134. Da Lasse skimtede den Hytte, han stred sig imod, - de Vægge, bag hvilke han havde levet sine lykkeligste Timer, - da svævede Kræfterne ham - og han kunde ikke mere.
135. Ad de Stier hun kendte, vandrede den febersyge Anne til ham, den Døende, som hun elskede af hele sin Gjel.
- 136 } Udgaar.  
137 }  
138 }



Reg 1846 Lasse Månsson fra Skåne

139. Saaledes ender Beretningen om Lasse Månsson og Annelille.

Dansk

Tysk

Lasse Månsson aus Schonen (Egen) Des Landsknechts letzte Liebe (Berlin)

Engelsk

Lasse Månsson from Scania (Egen) Struggling hearts (London)

Fransk

Lasse Månsson de la Scanie

Spansk

Norsk

Lasse Månsson fra Skåne.

Svensk

Lasse Månsson från Skåne.